

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 de març del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data 21.07.15, la part executada, el Sr. J.C.P. presentà incident d'execució contra l'import reclamant per la societat A SA, part executant, en concepte dels interessos bancaris per imports de 332.587,98€ i 41.776,69€; al·legant que l'interès bancari aplicat del 13,65% i 13,56% és del tot abusiu.

En data 06.11.15 la societat A SA formula el corresponent escrit de contesta a l'incident, per quin s'oposava als arguments de l'adversa, manifestant que el caràcter abusiu del tipus d'interès aplicat hauria d'haver estat sotmès al Tribunal en el judici declaratiu, essent improcedent l'examen en

període d'execució. Altrament el tipus d'interès va ser acceptat en el moment de signar els contractes de préstecs.

II.- En data 03.07.07 l'Hble. Batlle va dictar Aute amb la següent part decisòria:

"1r.- Estimar l'incident d'execució formulat pel Sr. J.C.P.

2n.- Declarar el caràcter abusiu del tipus d'interès moratori aplicat per l'entitat bancària, devent-se aplicar el tipus legal.

3r.- Imposar a la par vençuda les costes processals derivades de la tramitació de l'incident d'execució."

VI.- Contra aquesta resolució la societat A SA interposar recurs, i per escrit de conclusions de data 11.12.17 sol·licita que es dicti Aute revocant el recorregut, en el sentit de desestimar l'incident d'execució formulat pel Sr. J.C.P., ordenant la continuació de l'execució forçosa dels béns i drets del Sr. J.C.P. i condemnar-lo al pagament de les costes derivades de la tramitació de l'incident d'execució, inclosos els honoraris d'advocat i procuradora.

En data 23.01.18 el Sr. J.C.P. presentà el corresponent escrit de contesta a les conclusions per quin demana que es dicti un nou Aute amb els punts següents:

1.- Modificar d'ofici la data de l'Aute objecte de recurs, en el sentit de canviar l'any 2007 per l'any 2017.

2.- Desestimar el recurs interposat per A SA en tots els seus extrems.

3.- En mèrit de la nova doctrina del Tribunal Superior de Justícia Sala Civil, revocar parcialment d'ofici l'Aute objecte de recurs, en el sentit que cal excloure de la condemna la suma de 332.587,98€ i 41.776,69€ en concepte d'interessos de demora.

I fer imposició de les costes judicials a l'adversa, inclosos honoraris d'advocat i procuradora d'aquesta alçada.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

I.- En el present incident d'execució de la sentència dictada en el dia 30.7.13 i confirmada per la d'aquesta Sala de data 15.4.14, l'Aute d'instància considera abusius els interessos de demora aplicats des del seu venciment i que es volen executar i els substitueix per l'interès legal vigent a cada període.

Contra tal decisió, s'alça la part executant A SA.

II.- De fet en el seu recurs la part apel·lant insisteix en els mateixos arguments que ja va oferir en la instància i que no han prosperat. Així com a petició principal considera que la qüestió de si la part executada en el moment de contractar el préstec hipotecari i el crèdit en compte també amb garantia hipotecària va actuar com a consumidora o com a professional (promotora immobiliària) és una qüestió que calia haver debatut en el pel principal, en la seva fase declarativa, i que no pot suscitar-se en la fase executiva.

Al dit argument hem de dir que la part apel·lant oblida el doble incís que fa la sentència a executar (tant pel préstec com pel crèdit) respecte als interessos de demora quan diu “... *interessos a acreditar en període d'execució i sotmesos a un eventual judici sobre el seu caràcter abusiu.*” I aquest incís va esdevenir ferm perquè ningú el va impugnar, especialment l'entitat prestamista i creditora si és que volia combatre la decisió de que no es podien revisar els interessos pactats en fase d'execució.

Per tant, aquest argument no pot reeixir.

III.- Entrant ja en l'examen dels interessos aplicats entre 2011 i 2015, tant en una facilitat creditícia, oscil·la entre el 13 i 14% anual. Això va que cridi l'atenció que, en menys de quatre anys, el principal del préstec creixi un 49,46% (332.587,98€) i que en menys de tres anys el principal del crèdit s'incrementi en un 39,85% (41.776,69€).

I és que si observem el tipus legal al Principat durant els anys 2011 a 2015 ha estat del 2,5% (2011), 1% (2012), 3% (2013), 3% (2014) i 1,5% (2015); en base a l'anterior, l'aplicació d'un tipus entre el 13% i el 14% a les quotes impagades durant els anys de referència al principal del préstec hipotecari declarat vençut l'any 2011, s'ha de considerar com a abusiu i desproporcionat. I no es pot posar de referència les nostres sentències 047/16 i 212/16 perquè en elles la major part del període computat l'interès oscil·lava entre el 8,5 i el 9%. Tampoc la STJC 319/13 perquè en ella s'hi afegia al 12% les comissions que no concorren en el present cas.

En conseqüència, hem de coincidir amb l'Hble. Batlle que els interessos aplicats són desproporcionats i per aquesta raó abusius.

IV.- Dit això, afegirem que els arguments que planteja la part apel·lada en el seu escrit de contesta a les conclusions de l'adversa tampoc poden ser ateses.

En primer la referència a la Llei 13/2013 de protecció del consumidor perquè aquesta no s'havia ni publicat en el moment dels contractes (3.4.07). En segon lloc, perquè ara introdueix una qüestió nova sense haver impugnat l'Aute.

Es refereix al nou criteri de la Sala que es reflecteix en les nostres STJC 122/2016 i 182/2017 conforme al qual en cas de considerar-se abusius els interessos de demora no procedeix integrar el contracte i fixar-los a raó de l'interès legal sinó que cal deixar sense aplicació cap mena d'interessos de demora per enfortir "l'efecte dissuasori" contra l'abusivitat. En no haver impugnat l'Aute ara no pot fer aquesta petició perquè suposaria una *reformatio in peius* contra l'apel·lant.

V.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de A SA contra l'Aute de l'Hble. Sr. Batlle de data 3 de juliol de 2017 (per error diu 2007) que confirmem íntegrament. Imposem les costes del recurs a la paret apel·lant.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-